

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

כה.

עין משפט
נר מצוה

קפ א מיי פֿירד מנהל
 גלוס הליאָן [ופֿינאָ]
 מנהל וועמאָנאָמאָס הליאָן]
קפב ב מיי פֿירד מנהל
 גלוס הליאָן ט:
קפג ג מיי שט פֿירא
 הליאָן ופֿינאָס הליאָן
 ופֿינאָס [ה]:
קפד ד מיי שט פֿירא
 הליאָן ופֿינאָס הליאָן
 הליאָן [ה]:
קפה ו מיי שט פֿירא
 הליאָן [ה]:
קפו ז מיי שט פֿירא
 הליאָן ופֿינאָס הליאָן
 הליאָן [ה]:
קפז ח מיי שט פֿירא
 הליאָן ופֿינאָס הליאָן
 הליאָן [ה]:
קפח ט מיי שט פֿירא
 הליאָן ופֿינאָס הליאָן
 הליאָן [ה]:
קפצ י מיי שט פֿירא
 הליאָן ופֿינאָס הליאָן
 הליאָן [ה]:

לעזי רש"י

אשפריל"א. שבצבון
(צמח ששימש
להעביר חספוס).
אנש"א. אוון, ידית
(של כלי).

רבינו גרשום

[illegible]

(א) נראה דל"ל וכלי שטף
דהיינו כלי עור ומתכת ועץ
היה בתוך התנור כל הפירות
שהיו בתוך כלי שטף טהורין
דכלי וכו'.

אִיזוֹרָה בִּלְי שְׁטוּמָאָתָא קוּדְמָת לַפְתָּחוּ הוּי אוֹמְרָהּ בִּלְי חֲרָם. אָבֵל
אִי לֹא כְּתִיב פָּחוּם עֵיכִי הוּא מוֹקְמִין לִיה בְּכָל הַכִּלִּים וְלֹא
הוּא יִדְעִין מֵאִי לְמִדְרַשׁ מֵהוּא: לֵבָב **וְנֶחֱם** בְּכָל הַבָּלִים שְׁאִין
מִיִּשְׁמָאִין מֵאִוִּירִין בּוֹ. וְאִתְּתִי לֵבָב הַכִּלִּים שְׁכֵן עֲשׂוֹ שְׁטוּמָהּ
וּבְכַמּוֹר נִמִּי לְעֵצָה ק"ו אִיפֻכָּא שִׁיחָא

כל הכלים מיטמאין מאויר מאויר איז
למיפרך מה לכלי חרס שכן אין לו
טהרה בזמקו וי"ל דלאו מכה כלי
עבד ק"ו אלף מכה גב ואויר ומייהו
למא' דפרישית לעיל דהאי ק"ו הוי
כמו מה מצינו דלא תפסה כל חד חד
חיקוס אדוכתיה קשה דצמה מצינו
ליכא למילף ליתן האמור של זה בזה
דאיכא למיפרך דפרישית ויש לומר
דפרישית לעיל שיש כאן שום סברה
לעשות ק"ו אחד יותר מאחר ועוד
האי ק"ו דהכא לא נקטיה כלל אלף
לירוחא דמילתא דצמסת כלים כתיב
טומאת מגע אף מגבן וכל הכלי
אשר יגע בו הזה יטמא דמהיכא
נמעט כלי חרס ולאשר כלים דילפינן
טומאת אויר מק"ו היינו מכה גב
ואויר ולהכי איצטרך תוכו של זה ולא
תוכו של אחר: ויירקין ב"ה הבאמר
מיטמאין מאוירין מק"ו. ואם תאמר
אם כן לא ליטמא מגבן דהשתא
מיתוקמא בזכולהו קרא דכל כלי פתוח
דזכולהו טומאה קודמת לפתוח וי"ל
דמ"מ לא מוקמינן ליה אלף בכלי חרס
דכתיב ציה טומאת אויר צהדיא:
וְחָדָר ^ג צְנוּרָה שׁוּה. מופנית שוה.
דהוה מצי למכסהו וכל דאשר
יפול מהם בו כל אשר בו:

ואפילו בלי שטף מציר. פירש
 זקונטרס דלל מיעבא
 כלי חרס דאין מיטמא מגבו אלס
 אפילו כלי שטף דמיטמא מגבו מזיל
 שגס כלי שטף אינו מקבל טומאה
 מאויר כלי חרס דלאמרין צפסמס
 (דף ב.) וקשה לפירושו דאס כן מה
 חידוש יס צבלי שטף יותר מצבלי
 חרס ועוד דאיכא חידוש יותר צבלי
 חרס מצבלי שטף כגון אס שרץ
 באויר כלי חרס פנימי ואוכלין צבלי
 חרס חילון דטהור אף ע"פ שהפנימי
 טמא דהוי רבואה טפי מצבלי שטף
 דאינו מקבל טומאה מאויר ונראה
 לפרש דקרא אנטרין לכלי שטף אף
 על גב דלאו מנייה הוא מחריב ציה
 אצל כלי חרס דמנייה הוא צלאו

קרא ידעין לחוץ ומחריב ביה וכן מוכח במעטא קמייא
דבזכיר (דף ג:) דפריך ומי אמר רבא חטאת ששקמה על מי שמחוייב
חטאת פסולה על מי שמחוייב עולה כשרה אלא דמינה מחריב בה
דלא מינה לא מחריב בה ותנן אפילו כלי שטף מיל ומשני התם
גלי קראי לדרשנה תוכי מנייה:

לַהֲטִיחַ בטוגם. הקשה ר"ת דצפ' שני דקנה דדרין (ד' כ'): שואמר כלי עץ מאימתי מקבלים טומאה העריקה והמטה משישופם צבור הדג ומירץ לשיפה להחם היינו להסיר את הקסמים הגדולים שמזיקין לישוב עליה אבל שפייה להכא אינה אלא לגוי בעלמא להחליקין וללחנחו: מחא

נגיעה: אין מיטמא מגבו. אפילו בנגיעה כו': אמר קרא וכל כלי
הוא דתלייה רחמנא בלמיד פתיל מכלל דליקן אפילו יש למיד פתיל
ודמפרש ואילי אכל נגמרה חקיקתן וראוין הן לתשמיש: פשוטיה.
כל כלי עץ או בגד או עור או שם מה שם מטלטל מלא וריקן אף
כן טעמא: פשוטיה טמאין. אם נגמרה כל מלאכתן כליה מתכתי לא
איתא חסדא ואת הכסף גוי: לשון. בפשטן בדבר המהליקין ומתחלפין
בין עשויין כמזלגים קטנים כמו ומפקי ליה ברמא דפרזלא ממסכת נדה
עושים בחרגו הנשים: לגרר. ברהיטנא להחליק: לגרר. (שחוקק
לפניה בטובו. דג הוא כמו ששינו באלו טרפות לקמן כו') אפוס
קוף בעור הדג: או שמחוסר קן. בסיס לישב עליו: אוגן. שפה לפיו כמו
ולנפה: מחוסר חטיטה. טהור ללאו כלי הוא: דחק קפיוא בקבא. כלי
הוא הוחל וגשם קב התחיל בו ודעתו להשלימו לא הוי גמר מלאכה:
לשון

ואפילו מלא חרדל. שהכלי אינו נוגע בזכרו אלא במה שסמוך לדפנותו והאמצעיים מיטמאין מן האויר ואי אתה יכול לומר שזה מטמא את זה תאשרי אין כבידה בכל אחד ועוד אין אוכל מטמא אוכל ועוד אם כן זה שני וזה שלישי והשלישי לא יעשה רביעי לטמא את

האמלעעס: ויהא כלי חרם מיטמא
מגבו. זנגיעה: מק". דתוכו גלי
לך קראם מה שאין כן זשאר כלים
(ו) וגבו זנגיעה לימי בקי' מה כלי
שטף שאין מיטמאין מאוירן זאל
נגיעה דעליף לקמיה תוכו של זה ולא
תוכו של אחר: מיטמאין מגבו.
זנגיעה דכתיב (ויקרא יט) וכל אשר
יפול עליו וגו' עליו משמע דנגע ולא
שנא גבו ולא שנא אויר': כלי
פסות. מדקפיד אפתיחה שמע מינה
זכלי חרם קאי דאיהו כלי שטומאמו
קודמת לפתחו באיזה טעמים הרגילה
תורה דתך הטומאה להשכים ולהרח
ולבא דרך פתחו: הוי אומר זה כלי
חרם. דכחן כן זנגיה זדוכתא
אחריתי [שם] אל תוכו: הא יש למיד פסיל
עליו. שטומאמו מגופתו עליו לפיו
יפה: פסיל. מגופו: טבור. ואף
על פי שחור באהל המת דקרא באהל
המת מישתעי אלמא לא נטמא מגבו:
ומה כלי חרם שאין מיטמא מגבו.
דלחמירן: הא דרשינא. חד לגופיה
ודא לגויה: שיה דלחמיר תוכו לטמא
כו': ארבעה קראי כתיבי. מרי

תוכו וצכל חד הוה מצי למיכתב תוך
וכתב תוכו: חד לגופיה. תוך האמור
לטמא לגופיה אחא שטמא הכלי כל
אוכלין ומשקין שבאזירו אע"פ שלא
נגע: וחד ג'נ'ס. ללמוד על הכלי
שיקבל טומאה מן האזיר אע"פ שלא
נגע בו השך כדאמרין לעיל (דף כד):
נאמר תוכו לטמא כו': תוכו ולא
סוך תוכו ואפילו כלי שטף מצינ.
אם היה כלי מונח בתוך כלי חרס
ופי הפנימי למעלה מפי החיצון
כדמפרש בתורת כהנים^(א) ואוכלים
דמשקין בפנימי וטומאה באזיר
החיצון אין האוכלין טמאין דלא תוכו
דכלי חרס יניחו אלף תוך תוכו ואפילו
כלי שטף מצינ^(א) ולא מיבעיא
דפנימי אם גם הוא של חרס דמצינ
דכין דאזינו מיטמא מגבו לא נטמא
וחוצץ בפני הטומאה שבאזיר החיצון
אלף ואפילו כלי שטף דמיטמא
מגבו ואיכא למימר לא יחוד בפני

הטומאה מצייל על האוכלין שצמחו שהרי גם הוא לא נטמא וחוצץ דאי משום דנגע בחיטון חילון ראשון הוא ואין כלי מקבל טומאה אלא מאכ הטומאה ואי משום דקאי בחיור כלי חרס וכמבי (י) וכל אשר צמחו יטמא ה"מ אוכלין ומשקין אבל כלים אין מיטמאין דמניא בפסחים (דף ג.) יכול יהו כל הכלים מיטמאין מאיור כלי חרס ת"ל כל אשר צמחו יטמא וקמין ליה מכל האוכל אשר יאכל אבל ומשקין מיטמאין מאיור כלי חרס ואין כל הכלים מיטמאין מאיור כלי חרס: **כלי שטף**. כל אשר כלים שאינם כלי חרס מיקרו כלי שטף על שם שיש להם טהרה צמקה: **אלא מפוק ונגיעה**. עד שיפול לתוכן ויגע בהן ויטמא דהאי אשר יפול עליו על שוליו ועל דופנותיו ומבור קאמר: **מק"ו ומה כלי חרס שמיטמא מאיור**. כל פסוק. דמדאדכר פמיחא בכלי חרס קאמר וכמבי הוא למימרא דהא עליהן שמיטמא אלמא מגבן ונטמא: **גולמי**. שלא נגמרה (ויקרא יא) אפילו נגמרה ולאכתן: **טעורין**. דליחמש עץ לשק דכתיב (ויקרא יא) כל מטלטל מלא וריקן: **גולמי כלי מטמא טעורין**. ולקמן (ע"כ) איחוש לשק וטומאה כלי מתכות כלי צפרשת מדין (במדבר לא) א כמו שעושין צעש שקורין אשפריל"א: **לשדן**. לשון משצות [שמות כח] ממ (דף סג.) כלומר שמוחסרין לתקוע בהן מסמרות ומשצות לניו כממ בהן חקיקות ויגדלות וכרכיב כדרך שעושים ברכיאו חיצות וספסלי וטעונם ושפין צמור כלי עץ להחליק וכדלמא בסנהדרין (דף כ:) משיש שעושין לכלי שמיטמא בן יין לניו: **א** אש"א לניו: **כמו שראוי לקון** ודעונו לחיב עד שיהיה הראש חסון: **ב** ב"ב ויטמא שראוי לקון

מסורת הש"ס

(א) שבת פד: ב (ב) צ"ב
(ג) זכח: ג
(ד) תוספתא פ"א ה"ב
(ה) שבת קג. ע"ש
(ו) תוספתא דלכ"ס פ"ב
(ז) יב"מ ה"ה, א (ח) תוכו
(ט) ש"ש, ח (י) שמיני פרשה
(יא) ת"כ, ט (יב) תג"ה כו:.
(יג) גד"ל תרגומו מרמק"א
(יד) עיין פש"י פרשה
(טו) תרומה כו פ"ה, א עיין
רש"א,

תורה אור השלם

2. וְכָל בְּלִי חֶרֶשׁ אֲשֶׁר
יִפֹּל מֵהֶם אֶל תּוֹכוֹ כֹּל
אֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ יִטָּמֵא וְאֹתוֹ
תִּשְׁבְּרוּ: וְיִקְרָא יָא לֵג

הגהות הב"ח

(ח) גמ' כלי שטף מציל
ללא: (ז) רש"י ד"ה
גם בנגיעה ליתו בק"ו
הס"ד: (ג) ד"ה מוכו וכו'
אפי' כלי שטף מציל דלא
יזעזעא אם פנימי גם
הוא וכו': (ד) בא"י וכתיב
כל כלי' ואת ו' נמחק:

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

כ שָׁהָר אֵין כִּיבִיעַ בָּלִל
 אַחֲדֵהוּ. **ז** יִבֵּם כִּן אֵין מִחוּת
 מִשְׁמָעֵהוּ קִמָּעַם כִּן זִמְמָה
 הָרֹבֵק **כ** קִמָּה הָרֹבֵק
 לִיחֵל כִּן קָרָא שְׁמִיטָמָא
 מְאִירֵיהּ וְגַבִּי שֶׁאֵין כִּן בְּטָאָר
 בְּלִיָּם וְגַבִּי בְּנִיגֵיל לִיחֵל
 שְׁמִיטָמָא מְכַל שֶׁף שֶׁאֵין:
ב אֲבִיחָה כְּלִי הָרִיזֵלָה
 וְרוּחָהּ **ז** אֵין מִיבִיעֵם אֵין
 מִשְׁמָעֵהוּ וְגַבִּי לֵחֵל מִדְּבַל
 מִשְׁמָעֵהוּ וְגַבִּי לֵחֵל מִדְּבַל
 יִכְיִין: **ס** אֵלָא אִפִּי פִימִי
 לִיחֵל לִשְׁמֵר מִשְׁמָעֵהוּ מִבּו
 אִיבָאֵם בְּמִיטָמָא אֵין יוֹחֵן.
 וְגַבִּי **ז** וְאִיבָאֵם לִשְׁמֵר מִן
 בִּיחָזְמָא שְׁרִי תֵלֵל בִּאֵוִי
 מִבְּרִיחָא וְדִמְלֵי טוּמָא הָא
 אִיבָאֵם שְׁרִי עַל הָאֵין [שְׁרִיחֵן]
 וְגַבִּי שֶׁף שֶׁף גְּמֵל דְּמִלֵּל.
 וְגַבִּי בְּגִלְיוֹן רִשִּׁי וְגַבִּי
 תִּבְחַד כִּן שְׁרִי: **ז** אֵבֵל כִּלִּים
 אֵין מִשְׁמָעֵהוּ מְאִירֵל כִּלִּים
 מִשְׁמָעֵהוּ מְאִירֵל כִּלִּים:
 מִשְׁמָעֵהוּ דְּהִינֵי בְּפִסְתֵּם מִשְׁמָעֵהוּ:
ז אִלָּמָא בְּפִסְתֵּם מִשְׁמָעֵהוּ
 מִשְׁמָעֵהוּ: **ז** לִכְרֹכֵךְ שֶׁחֻקֵּן
 הֵנָּה חֻקִּיקוֹת עֲגֻלֹת
 כִּיכְרֹכֵךְ חֻקִּיקוֹת שְׁרִיטִים
 וְהַפְסֵתִים:
ז קִשְׁפָּה דִּיבֵר דִּיבֵר שְׁנִי
 מְתַדְרִיחֵן אֲבִירֵן: